

Шкільна Стежина

Щомісячна газета Ємільчинської ЗОШ I-III ступенів №1

Випуск №35

30 листопада 2012

Зустріч з поетом

Дев'ятого листопада в центральній районній бібліотеці проводилося свято нової, дванадцятої збірки "Червоні Грози" відомого поета Леоніда Малецького.

Працівники бібліотеки урочисто прийняли поета до нашої хатини знань, де ми могли слухати розповідь самого автора про його життя та творчий шлях, про хвилини натхнення та скрути. У кожній збірці автора ми можемо спостерігати вірші на різну тематику, він вправно описує всю красу природи,

хвилюючі моменти у відносинах між людьми.

Всі його поезії хочуть донести

до нас красу світу, за яким ми спостерігаємо, насолоджуємось.

Кожна збірка була окремо представлена глядачам, щоб розкрити всю різноманітність таланту Леоніда Йосиповича.

Талановитою людиною бути надзвичайно складно, саме за цю тяжку працю ми дякуємо нашому землякові.

Отже, доки ми можемо цінувати працю інших людей, ми не втратимо жагу до прекрасного. За це свято дякуємо творчим працівникам бібліотеки, завдяки яким ми мали можливість поспілкуватись та сфотографуватись з людиною, що ввійшла в літературний світ своїми думками, викладеними на папері.

Примак Марія, 11-Б кл.

Ми є матерія

Я ще живу, живу їй-богу,
Хоча розчинений у світі.
Вдихаю зелень я розлогу
Й неналюбуюсь з перших квітів.

Я є матерія конкретна,
Істота з радістю і біллю.
Буває, прлітає степом
І найчастіше є безкрилий.

Я мов піщинка непомітний
В роздолі максі-атмосфери.
Ми всі у ній єдині діти,
Та різні маємо манери.

Поміж планетами планети,
Які як люди є у русі.
І лиш орбітою на небі
Своєю рухатися мусять.

Хай крутиться планета земля

Крутиться й крутиться кругла Земля
І сонце їй світить яскраво здаля.
І сонце їй світить, боки зігріва,
Сади щоб цвіли й зеленіла трава,
Щоб люд йшов до праці, життю щоб радів,
Щоб всюди добробут, мов факел горів,
Щоб пісні співалися в селах й містах,
Щоб хліб на полях колосистий зростав,

Щоб ніч була зоряна, наче удень,
І щоб землетруси не рвались ніле,
Щоб води бурхливі не йшли з берегів,
Щоб всюди спокійно було навкруги.
Хай крутиться далі планета Земля,
Сміється щасливо дорослий й маля,
І сонце хай буде ласкавим завжди,
А люди не знають ніколи біди.

Леонід Малецький

Музей «Колекція мого дідуся»

П'ятнадцятого жовтня учні 10-А класу разом з класним керівником Наталією Юріівною Костюченко відвідали музей "Колекція мого дідуся". Здогадуюсь, що мало хто з наших школярів побував там. Це новий музей, який нещодавно відкрився в Ємільчиному. За своїми розмірами він досить великий та просторий. Екскурсію в ньому нам проводив Микола Жилюк, саме він є засновником музею. Кожен охочий може дізнатися про старовинні речі, якими користувалися наші дідуся та прабабусі,

дізнатися, яку назву вони мали, чим замінені у сьогоденні. А якщо вдома є старожитності і вони нікому не потрібні, то можна поповнити колекцію збирача.

Своїх відвідувачів Микола Степанович фотографує біля музейних раритетів, а потім ці фото прикрашають першу частину кімнати. У нього вже побували гості не тільки з району, але й з національного телебачення.

Ми ж дізналися багато нового про життя та звичаї українських селян. Найбільше нам сподобалася колекція музичних інструментів. Ми мали можливість зіграти на цих інструментах, їхня дзвінкість і якість звучання нас вражала. Кожен охочий міг потримати в руках шаблю та сфотографуватися з нею.

Ми відчували тепло та щирість у розповіді господаря про свою колекцію. Дуже багато речей зі своєї колекції Микола Жилюк знаходив у селах поблизу Ємільчиного. Не залишився без уваги і кулемет, який був досить великий. Кожен міг сфотографуватися на ньому. У моїх однокласників залишилось дуже багато вражень від побаченого в музеї. Мартинюк Діана була такої думки: "Я дуже рада, що ми відвідали цей

музей. Мені було цікаво слухати про призначення старовинних речей. Я дізна-

лася багато нового для себе. Мені найбільше сподобалася колекція музичних інструментів." Тульєва Анна розповіла нам таке: "Мені було цікаво відвідати музей "Колекція мого дідуся", тому що він нагадував мені про мого дідуся та бабусю, які мали подібні речі. Було цікаво слухати розповідь Миколи Жилюка про його колекцію. Захоплювала різноманітність цих речей та призначення їх у побуті".

На останок нашої екскурсії ми зробили два знімки. Один з них залишився в музеї, а інший буде висіти в нашій класній кімнаті і нагадуватиме нам про цей незабутній день.

Побувайте і ви у музеї, я впевнена, що отримаєте масу задоволень.

Горбик Людмила, 10-А клас

Мрії майбутнього

У кожної людини існує якась заповітна мрія, якась мета в житті, якийсь ідеал, до якого він прагне. Хтось мріє про багатство, хтось про славу. Один прагне бути гарним, інший – сильним, третій – розумним. Для когось вищий життєвий ідеал – кар'єра, для когось – сім'я. Люди мріють стати акторами, музикантами, моделями, політиками, лікарями, хочуть зайнятися бізнесом або присвятити себе науці. Іноді бувають такі моменти в нашому житті, коли ми сумніваємось у своїх можливостях, але потрібно вірити в себе, в свої сили і в те, що всі ці перешкоди тимчасові й їх можна подолати. Багато людей помилково вважають, що мрії учнів обмежуються лише успішним закінченням школи та вступом до ВНЗ. Звичайно, кожен учень хоче мати гарну освіту, а після закінчення навчання – добре оплачувану роботу. Однак додатково ми маємо ще хоча б по одній мрії, про яку іноді й не хочеться говорити. В нас, авторів цієї статті, також є мрії, які ми хочемо здійснити, ставши дорослими. Наприклад, у Шомко Ольги є мрія

побудувати притулок для тварин, які не мають господарів та змушені жити на вулиці. Так безпритульних собак і котів було б якомога менше і в кожного міг би бути господар. Дмитренко Ірина мріє побудувати реабілітаційний центр для онкохворих дітей, так як в Україні таких центрів дуже мало. Для здійснення наших мрій потрібно докладати багато зусиль. Кожна мрія веде людину до самовдосконалення. Вона необхідна, вона підносить нас до чогось вищого, чогось кращого. У нашій школі було проведено опитування серед учнів десятих класів про те, чого вони хочуть досягнути в своєму житті та про що вони мріють. Результати нашого опитування виявились такими, що більшість хочуть закінчити школу, а згодом і навчатися у кращих навчальних закладах країни. Але були й такі учні, в яких мрії відрізнялись від інших. Подшивалова Ольга: "Я мрію стати художницею і створити власну художню студію, де я б змогла створювати

нові картини". Волощук Юлія: "В майбутньому я хочу побувати в Парижі. Побудувати в Україні декілька комплексів, де діти не дуже заможних батьків змогли б навчатись та відпочивати". Мазуркевич Яна: "Я мрію стати професійним фотографом". Любич Діана: "Я мрію в майбутньому удосконалити дитячі садки".

Ми бажаємо, щоб мрії всіх учнів здійснились, не зважаючи на те, що шлях до їх досягнення буде нелегким. Адже кожна людина має право на щастя. Але потрібно йти до своєї мети так, щоб це не приносило шкоди оточуючим. Та навіть, якщо виникатимуть різні перешкоди, потрібно вірити, що немає жодної проблеми, яку не можливо вирішити.

Дмитренко Ірина та Шомко Ольга

Юні бізнесмени

13 листопада у районній державній адміністрації відбувся конкурс «Лабораторія бізнес моделювання». У цьому конкурсі прийняли участь 13 учнівських команд, серед яких 3 представляли нашу школу.

Кожна команда гідно презентувала свій проєкт. Учні представляли досить цікаві ідеї створення підприємств, обґрунтовуючи їх актуальність, рентабельність, представляючи план розвитку, розрахунки видатків і прибутків. Судді зазначили, що кожен проєкт дуже цікавий та мав би майбутнє в нашому районі. Проте, їм вдалося відзначити дві найкращі команди, котрі у квітні наступного року будуть відстоювати честь нашого району в Коростені.

Серед них був і проєкт, який створила учениця 10-А класу нашої школи Борта Валерія. Не зважаючи на те, що на тему розведення овець було підготовано ще одну презентацію, Валерія зуміла захистити її на вищому рівні. Не дивлячись на те, що вона зайняла друге

місце, для нас цей проєкт є і буде найкращим. Ми віримо, що в наступному турі Валерія гідно зуміє представити честь нашої школи та зайняти гідне місце серед найкращих проєктів.

Проте, й інші проєкти нашої школи були відмічені як глядачами так і суддями. Учні 11-Б класу Овсійчук Світлана, Онопченко Ірина, Євтух Сергій та Боровик Богдан створили проєкт

л и с я
до пре-

зентації та захисту проєкту. На підготовку проєктів конкурсантам відводилось надзвичайно мало часу. Але не зважаючи на це, команди зуміли гідно представити себе та свою ідею.

Атмосфера конкурсу була дуже напруженою, проте конкурсанти підтримували один одного.

“Лабораторія бізнес-моделювання” створена з метою сприяння розвитку молодіжного підприємництва, набуття молоддю

аналітичних навичок з формування економічних ідей. Ми надіємося, що цей досвід допоможе нашій молоді розвивати себе та в майбутньому вміти відстоювати правильність своєї думки. Сподіваємося, що найкращі ідеї учнів будуть втілені в реальність.

Мазуркевич Яна та Мартинюк Діана

під назвою «Медичний браслет». Ідея медичного браслета полягала в тому, що завдяки йому діагностується та визначається тиск та температура тіла людини та інші життєво важливі показники організму. Він дає можливість вчасно визначити та надати допомогу людям, котрі цього потребують.

Третя команда нашої школи також зуміла гідно презентувати себе. Учні 10-А класу Савочкін Сергій, Сингаєвський Олександр та Тульєва Анна підготували проєкт під назвою «Linum». Мета проєкту полягала у створенні корпорації з виробництва та переробки

Осінні розваги

Всі знають, що взимку можна вигадати дуже багато розваг: катання на санях, ліпіння снігової баби, катання на ковзанах, гра в сніжки. Але не всі знають, що також є і осінні розваги.

Осіню з багатьох дерев опадає листя і його стає дуже багато. Листя — це і є розвага. А розвага в тому, що можна принести багато листя і створити велику гірку з нього, на якій дуже весело стрибати. Стрибаєш, а листя підлітає і падає повільно, наче великі жовті сніжинки. І до того ж, коли стрибаш на листі, падаєш м'яко. Це одна з важливих переваг осінніх розваг. Я вам розповім про ще

одну розвагу. З листя можна робити різні аплікації. Наприклад, ось ця. Для такої аплікації потрібні: ножиці, аркуш паперу, на якому будемо клеїти листя, клей і листя, фарби. Вирізаємо потрібну форму листя і клеїмо на папір. А ще з калини можна робити різні прикраси, які будуть пасувати до одягу.

Гадаю, що завжди можна знайти цікаві розваги у будь-яку пору року, аби лише захотіти.

Волніна Інна, 7-Б кл.

На душі в мене журба...

На душі в мене журба,
У світ дорослий поринаю.
Ці проблеми та турботи,
Ця напруга та робота,
Зачиняє двері в світ,
Де була я ще маленька,
Гралась з іншими гарненько.
А дорослий світ жорстокий,
Багато різної мороки.
Не дає повеселитись,
Пострибати та побігти
Так далеко,
Щоб журба десь загубилась,
А у серці оселилась
Душа маленької дитини,
Без турбот та тяганини.

Шомко Оля

Шлях

Минають дні, минають ночі,
І так невпинно час тече,
Не залишаючи нам вибір,
Життя дорослим стає.
У кожного своя стежина,
У свій тернистий, тяжкий шлях,
Ми поринаєм у проблеми,
Які трапляються не раз.
У кожного свої турботи,
І подарунки долі теж,
І кожен з нас повинен знати,
Життя одне, живи без меж!
Трапляються пригоди різні,
Та рішення завжди одне:
Роби на совість і сумління,
І щастя буде лиш твоє!

Євтушок Вікторія

Спілкуйтеся з нами:

E-mail: emschool_1@ukr.net

Шкільний сайт: www.emschool1.at.ua

Сльоза

Холодна сльоза спада по щоці,
В ній мільйони емоцій душі,
Не можна її просто стерти з лиця,
Залишиться вона в багатьох серцях.
Буває, що рана заживає завжди,
Буває, живою залишиться на віки,
Але я вірю, що це все мине,
Натомість тому ясне прийде.

Тульєва Анна

Останній хід!

Інколи потрібно забувати
Те, що не хотів би пам'ятати,
Не хотів би просто знати,
Просто бачити й в собі тримати.
А ти просто забудь.
Нитка долі перерветься,
Якщо серце до жаги життя вернеться.
Твоя повість буде написана
До фінального кінця,
Бо ти - її творець!
Вся ця боротьба, усі змагання -
Це просто життєві протистояння,
Це сон, який придісланий не для страждань,
А для віри і бажань.
Пам'ятай, що ти прокинешся!
Ти вір, що це проста злочинна гра,
Яку з часом виграєш,
Яку ти з часом подолаєш,
Яку ти з терпінням і виносливістю дограєш.
Ну, не стій! Зроби останній хід!

Дмитренко Ігор, березень 2012

Над випуском працювали:

Учні 10-А класу (класний керівник: Костюченко Наталія Юріївна) та учасники курсів "Практичної журналістики" (керівник: Палько Наталія Миколаївна) та "Основи створення друкованих видань та їх дизайн" (керівник: Філоненко Катерина Володимирівна).

Головний редактор:

Художний редактори:

Журналісти: Примак Марія, Горбик Людмила, Волніна Інна